

T

turistična
tribuna

Gremo na Stari vrh

Na ponovni zagon se po premoru v minuli zimi pripravlja smučišče Stari vrh. Pripravili so žičniške naprave, s prodanimi vstopnicami pa bodo financirali strošek zasneževanja in vzdrževalna dela na črpališču. V drugi polovici novembra so začeli zasneževati spodnji del smučišča, za celotno proggo pa bi potrebovali še kakšen teden mrzlega vremena. Po najbolj optimističnem scenariju bi lahko smučišče odprli okoli Miklavža.

S parklji vstopili v adventni čas

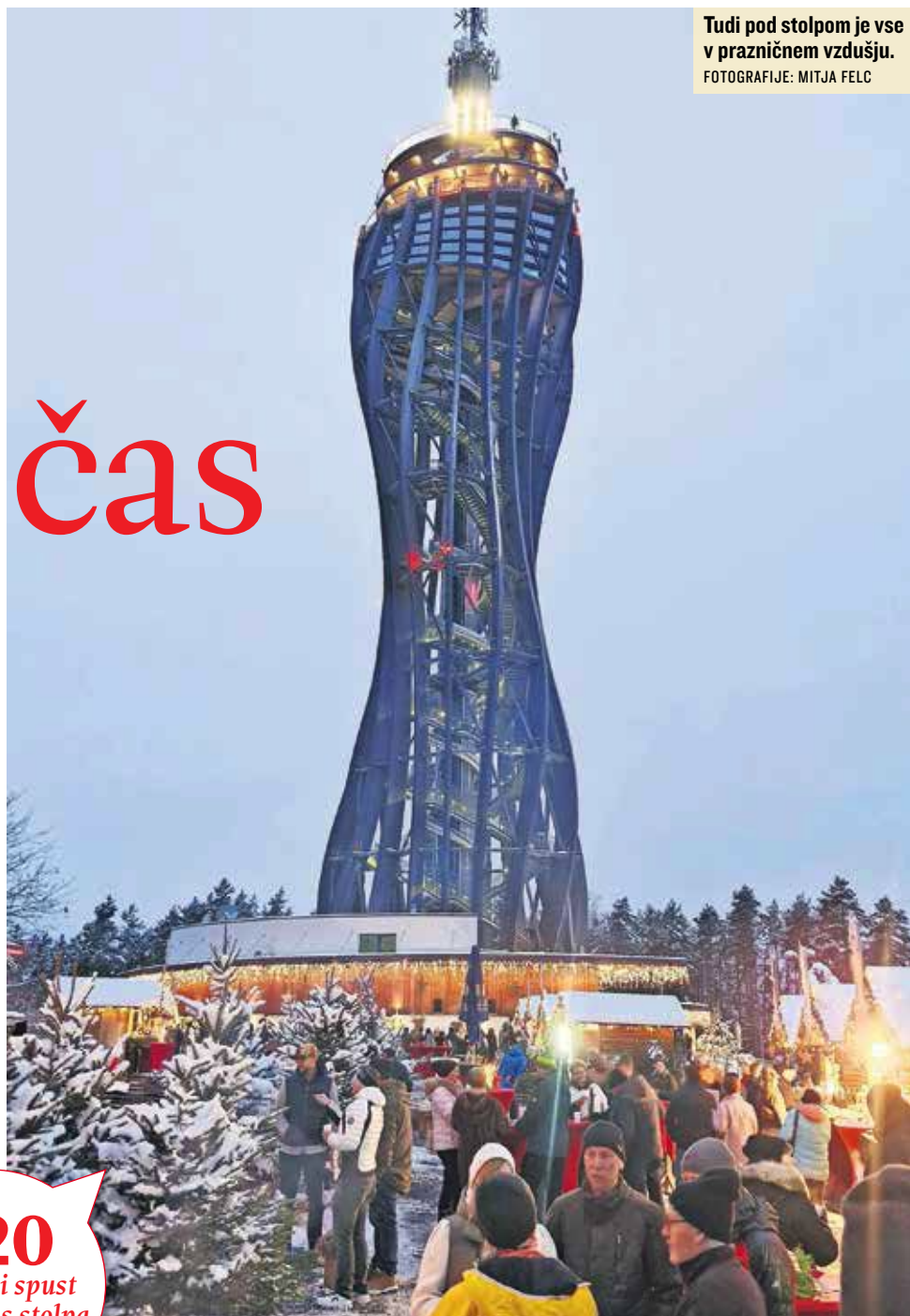
Obisk prazničnega Celovca je vsekakor vredno popestriti tudi s krožno vožnjo po Vrbskem jezeru in razglednim stolpom

Z enim najbolj spektakularnih dogodkov, Velikim shodom parkljev oziroma Krampuslauf so v Celovcu in še marsikje pri severnih sosedih vstopili v adventni čas. Ta tradicionalni in masovni dogodek, ki združuje starodavno pogansko izročilo z modernim spektaklom, vsako leto privabi na tisoče obiskovalcev. Nič drugače ni bilo niti minuli konec tedna.

Še preden se je natanko pred tednom dni nekaj po 19. uri skozi Stari trg (Alter Platz) sprehodilo na stotine našemljenih fantov in deklet, spreved so sicer začeli otroci, ki so z glasnim zvonjenjem in bolj kot ne strašljivimi maskami vzbujali pozornost obiskovalcev, nikakor ne samo mladih, je nedaleč stran na Novem trgu (Neuer Platz) že vse spominjalo na adventne tedne, ki sledijo. Kot se spodobi, je zadišalo zlasti po kuhanem vinu in drugih toplih napitkih. Temperature so bile že dovolj nizke, da so še kako prijali. Da je v Celovcu še kako čutili vpliv slovenstva, je kazala tudi kulinarika. Na eni od stojnic so ponujali tenstan krompir, pečenko in kislo zelje. Če verjamete ali ne, imeli so tudi najdaljšo vrsto za naročilo. Oglede strašljivih parkljev in drugih mitoloških bitij je bil sicer le najbolj spektakularen

del prazničnega Celovca, od drugih podobnih sprevedov se razlikuje tudi v interakciji nastopajočih s tamkajšnjimi obiskovalci. Ni bilo nobeno presenečenje, če se je kakšen od parkljev močno vživel v vlogo in prestrašil obiskovalca, pa jih je lahko tudi malo fasal po nogah s šibo. A četudi se zdi, da bi najmlajše tak pristop znal prestrašiti, imajo nadnaravna bitja še kako čut za njih. Ta dogodek jasno kaže na to, da je mit o parklju kot hudičevem spremljevalcu Miklavža v alpskem prostoru še kako živ, ohranja pa ravnovesje med strahom in spoštovanjem do ljudskega izročila. Praznično vzdušje v Celovcu ne pričaka le na osrednjem trgu z znamenitim zmajem Lindwurm, ampak se takšen utrip razteza vse do bližnjega Vrbskega jezera – in celo na jezero. Hop on - Hop off vožnja z ladjo po jezeru ima namreč v teh dneh še dodaten prazničen pridih, prav posebna je adventna vožnja. Sicer je najbližje vkrcanje na ladjo pri Celovcu v bližini znamenitega Minimundusa, do druge strani petega največjega jezera v Avstriji, kraja Vrba na Koroškem (Velden), pa je dobro uro plovbe s tremi vmesnimi postanki. A previdno, preden naredite načrt poti, preverite vrnitve z ladjo v Celovec. Ob

120
-metrski spust
vas čaka s stolpa
na Jedvovci.

Tudi pod stolpom je vse v prazničnem vzdušju.
FOTOGRAFIJE: MITJA FELC

Adventne stojnice v središču mesta so že na polno zaživele.

Parkljev spreved ohranja ravnovesje med strahom in spoštovanjem do ljudskega izročila.

našem obisku je bilo to le v večernih urah. Zato smo bili primorani izkusiti prednosti njihovega železniškega prevoza. Pravzaprav na koncu ni bil zaplet, ampak le nekaj, kar je še dodatno popestrilo družinski konec tedna. Prvo od pristanišč na poti proti Vrbi je v kraju Maria Wörth, od koder je možen avtobusni prevoz do razglednega stolpa na Jedvovci (Pyramidenkogel). Pravi arhitekturni presežek stoji na 850 visokem hribu, od koder se odpirajo veličastni razgledi

na Vrbsko jezero. Če gre navzgor po 441 stopnicah ali pa z dvigalom, je vrnitev »v dolino« lahko precej hitrejša in adrenalinska – po največjem suhem toboganu v Evropi; po zadnjici drsite kar 120 metrov. Kot se za ta čas spodobi, je tudi tam vse v prazničnem vzdušju s stojnicami. Advent v Celovcu in na Vrbskem jezeru ni le niz dogodkov in na stotine stojnic, temveč premišljeno ustvarjena zimsko-praznična zgodba, ki je vsekakor vredna obiska. Mitja Felc

Maske znajo biti še kako strašljive, a gre že za več stoletij stare običaje.